

[Jens Peter Jensen.]

re, at dansk landbrug får tilført de 40-50 mill. kr., som resterer i refusion af svenske importafgifter for de sidste tre halvår?"

(Spm. nr. 306).

Begrundelse.

Tilbageførslen af svenske importafgifter har for de tre halvår frem til sidste årsskifte andraget 42 mill. kr., mens beløbet efter sædvanlig praksis burde være 80-90 mill. kr. Finansieringsfonden af 1963, hvori refusionsmidlerne indgår, er således blevet undraget 40-50 mill. kr. Den svenske regering har motiveret sin tilbageholdenhed med henvisning til den midlertidige danske importafgift, som man mener har generet svensk industrieksport til Danmark. Den svenske reaktion tager sig ud som en straffeekspedition, som jeg har svært ved at tro at den danske regering har kunnet godtage.

Det er ikke landbruget, der har indført den midlertidige importafgift, og det er derfor urimeligt, at landbruget skal undrages et anseligt millionbeløb, der gennem finansieringsfonden kunne disponeres over til påtrængende og nyttige formål for erhvervet.

Hvis regeringen ikke kan skaffe flere penge ved forhandling med den svenske regering, hvordan vil regeringen da holde dansk landbrug skadesløs?

Statsminister *Anker Jørgensens* svar (3. august 1973):

Ifølge den aftale, som blev indgået mellem Sverige og Danmark i forbindelse med oprettelsen af Det europæiske Frihandelsområde (EFTA), skulle Sverige hvert år betale et beløb som kompensation for opretholdelsen af importbeskyttelsen for landbrugsvarer. Det minimale beløb ifølge aftalen har i de senere år været på 20 mill. sv. kr. årligt, mens det endelige beløb blev fastsat efter forhandlinger mellem de to regeringer. Udfaldet af disse forhandlinger måtte afhænge af den konkrete situation, idet de er blevet ført under hensyn til bl. a. størrelsen af den danske eksport af vigtigere landbrugsvarer til Sverige, den svenske importbeskyttelses højde og afviklingen af tolden for industrivarer.

Efter de seneste forhandlinger mellem den danske og den svenske landbrugsminister

har regeringen godkendt, at den svenske overførsel for perioden fra 1. juli 1971 til 31. december 1972 udgør i alt 30 mill. sv. kr. Dette svarer til det i aftalen forudsete minimumbeløb, og aftalen er således blevet overholdt.

I den nu foreliggende situation, hvor Det europæiske Frihandelsområde er opløst og Danmark er indtrådt i De europæiske Fællesskaber, finder regeringen ikke anledning til at foretage sig yderligere i forbindelse med det omtalte forhold.

Af *Bo Kristensen* til indenrigsministeren (30. juli 1973):

„Hvilket talmateriale ligger til grund for ministerens afgørelse om Ledøje-Smørum kommune?“

(Spm. nr. 307).

Begrundelse.

Da boligministeriet har godkendt en dispositionsplan for Ledøje-Smørum kommune, der opererer med hurtigere og større vækst end det talmateriale, der ligger til grund for kommunalreformkommissionens afgørelse, har det interesse at få oplyst, om indenrigsministeren ved sin stadfæstelse af kommissionens afgørelse (nedlæggelse af Ledøje-Smørum kommune) har anvendt kommissionens tal eller boligministeriets tal, der tyder på en bedre fremtid for en selvstændig Ledøje-Smørum kommune. Jeg mener også, at det foreliggende materiale i forbindelse med kommunens gennemførte og planlagte lave byggeri ville gøre det naturligt at foretage undersøgelser af andre løsninger end Ledøje-Smørumssammenlægning med Ballerup-Måløv, f. eks. en sammenlægning med Sengeløse.

Indenrigsminister *Egon Jensens* svar (7. august 1973):

Ved skrivelse af 6. juli 1973 har jeg tiltrådt kommunalreformkommissionens endelige indstilling om, at Ballerup-Måløv og Ledøje-Smørum kommuner sammenlægges med virkning fra den 1. april 1974. Jeg har ikke i denne forbindelse foretaget nogen særskilt undersøgelse af Ledøje-Smørum kommunes udbygningsmuligheder, såfremt denne kommune var blevet opretholdt som en selvstændig enhed.

Ved lov nr. 283 af 7. juni 1972 om revi-